

Стана той и се опжти къмъ палата си. Отиде право при чешмата и почна да я пълни. Но нито той нито слугитѣ му можаха да я напълнятъ. Едвамъ тогава се уплаши отъ злодѣянията си и рѣши да отиде при стареца да се изповѣда отъ сърдце. Облѣче се въ прости дрехи и се върна въ гората. Падна смирено прѣдъ стареца и се молѣше съ плачъ за помощъ.

— Какъ? не се ли напълни бѣчвичката? запита го старецътъ.

— Не, отговори тихо князътъ, види се грѣховетѣ ми сѣ голѣми, та Богъ не ги прощава.

— Разкажи ги още веднажъ, дано ги прости, продължи старецътъ.